

[Jens Foged.]

hvis vi tog den 14. alm. vurdering, der næsten altid i forhold til den 13. er kørt bedre ind.

Inflationstillægget er uændret sat til 6 pct., og det kan måske undre, al den stund det af nogle af de oplysninger, vi netop har fået i skatteudvalget vedrørende investeringsloven, fremgår, at dér bruger man en inflationsfaktor — for at anvende et fint udtryk — på 10 pct. Her har vi et inflationsstillæg på 6 pct. årlig, men når vi diskuterer anden skattelovgivning, kommer man fra administrationens og fra finansministerens side med en inflationsfaktor på 10 pct. Jeg må indrømme, at jeg hellere så, at vi diskuterede 13. kontra 14. alm. vurdering, end at vi diskuterede inflationstillægget. Derfor beder jeg om, at det bliver noget af det, finansministeren vil interessere sig for.

Jo længere man kommer fra den 13. alm. vurdering, des vanskeligere bliver det også at indregne forbedringer og ændringer på ejendommen, som får indflydelse på den endelige skatteberegning. Måske kan skattevæsenets folk nok hitte ud af det, de har almindeligvis liggende grundmateriale fra år tilbage; men den enkelte skatteyder har særdeles vanskeligt ved at beregne sine egne forhold. Det skulle jo gerne være sådan, at almindelige mennesker også kunne finde ud af nogle af lovene.

Så har finansministeren forgrebet sig på ekspropriationer og skadeserstatninger og foreslår dem på ny beskattet. Jeg finder, at vi fik en forenklet, en lettere og en rimeligere administration med de regler, vi nu har. Jeg erindrer, hvordan vi havde sager om genanskaffelser, der slet ikke var rimelige — og uhyre vanskelige at administrere. Derfor fik vi disse frie, åbne og let forståelige regler.

Der må være nogen forskel på beskatning af tvungne og frivillige afståelser. Når det offentlige kommer med fredninger, fordi man skal igennem med hovedveje, og tvinger til afståelse mod kontante beløb, må det da være det rigtigste at sige til den enkelte skatteyder, hos hvem man eksproprierer: værsgo, her er det beløb, der er dit. Den måde, man nu arbejder på, er en ny administration, der giver et nyt usikkerhedsmoment, for nu siger man til borgeren: ja, vi eksproprierer altså, men det skal ind under

beskatning, der er de og de fradragsregler. Det vil altså sige, at vi skal passe på at give dig nok. Resultatet må vel blive, at ekspropriationserstatningerne bliver lidt højere. Det kan i hvert fald ikke være rimeligt at fortsætte med nøjagtig de samme tal pr. kvadratmeter, for så står det slet ikke i relation til nogen retfærdighed. Man siger altså til borgerne: nu eksproprierer vi, der er så mange penge til dig, og så bliver der altså også, når vi regner det rigtigt ud, så mange til os, til staten. Frem og tilbage ved en tvungen situation. Jeg hører til dem, der mener, at ekspropriationskommissionerne meget, meget hellere nøje og ganske reelt måtte vurdere: hvilken fordel giver vi den borger derved, at han ikke skal betale skat? og så sætte erstatningen ganske konkret til et tal af denne eller hin størrelse.

Dertil kommer, at de gældende fradragsregler, som finansministeren her foreslår skærpet, giver en helt urimelig forskelsbehandling. Hvis det drejer sig om mindre ekspropriationer eller mindre erstatninger, fredningserstatninger ikke mindst, så vil et fradrag af 20.000 kr. eller 20 pct. plus 6 pct. pr. år betyde, at fortjeneste ved salg af mindre arealer vil være skattefri, men så snart arealerne er lidt større, så er de beskattede. Det vil altså sige, at hvis man ved ekspropriation langs mange motorveje betaler en bestemt m²-pris, så er den kun korrekt under forudsætning af, at de, der afstår jorderne, er beskattet ensartet. Det kan ikke være rimeligt, at man, når man eksproprierer, skal vi sige 1.000 m², giver en bestemt pris pr. kvadratmeter, men hvis man eksproprierer 20.000 m², så giver man på grund af beskatningsreglerne reelt en anden m²-pris. Man indfører altså noget nu, som forvirrer på ny.

Der skal naturligvis være en skæringsdato. Det er måske lidt farligt at sige det til finansministeren, men jeg har forstået, at loven skal træde i kraft den 1. januar 1973, at vi skal altså arbejde i denne sommer under den gamle lovs regler. Det vil sige, at når ekspropriationskommissionerne er ude at ekspropriere langs vore veje og mange andre steder, så er det den gamle lovs regler, der gælder. Man kunne næsten fristes til at sige: der vil da blive et stormløb på ekspropriationskommissionerne, idet mange vil spørge, om de ikke kan komme den dag i